

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 15 Ročník XVI

1. září 2019

*Oko nevidělo, ucho neslyšelo, na lidskou mysl
nevstoupilo, co Bůh připravil těm,
kdo jej milují... (1K 2,9)*

Milí farníci!

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie a následné sobotní rozloučení s naší sestrou v Kristu paní Stehlíkovou nám připomnělo, že trvalým domovem nám bude Boží království, ne tento svět... Tato slova píše v den Panny Marie Královny. Oko nevidělo, ucho neslyšelo, na lidskou mysl nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo jej milují... jak píše apoštol Pavel. Ježíšova podobenství o Božím království byla jeho nejčastějším tématem. A měla by být i naším. Lidé, kteří jsou jak klíšťata zabydlení v tomto pomíjivém světě, žijí v sebeklamu a klamou ostatní. Ve Vimperku mají v kostele tzv. „harlekýna“ = oblečené (spíše ozdobené) ostatky mučedníka ze začátku 4. století, svatého Inocence. Někdy v 18. století jej z Říma přivezl jeden zámožný člověk. Je to celá kostra, složená asi i z jiných kostí, to kvůli úplnosti. Chodil jsem se na něj dívat. Co jsme a co budeme? Co nám připravil Bůh? Co budeme mít?, ptá se apoštol Petr Krista. Odpověď zní: Stokrát tolik! Kdo má, tomu bude přidáno a kdo nemá, tomu vezmou i to, co myslí, že má. To znamená, že máme žít plnohodnotně, aby to pak stokrát znásobené stálo za to! Bohatí vírou a láskou! Otec se rozhodl vám dát království! Ano, žít vírou je moudrost a život věčný. Kéž nás Královna nebe provede údolím smrti do radosti s Bohem a těmi, kteří nás ve víře přešli. Amen!

Pater Petr

Guy Gilbert – Naslouchání, jistá cesta k Bohu

Naslouchejte. Naslouchejte neúnavně. Náš svět hyne nedostatkem naslouchání. Jako nikdy je zapotřebí lidí, kteří naslouchají. Naslouchat znamená přijmout druhého celým srdcem, zachycovat jeho vysílání dobře nastavenými anténami. Na-

slouchat celým srdcem znamená být služebníkem druhého, znamená to mít pokoru. Kněz je ve své farnosti také služebníkem těch nejobyčejnějších lidí ve své čtvrti, vesnici, ve farním společenství. Buďte naslouchající, služte jeden druhému! Naslouchejte doopravdy. Nitrem. Je třeba nikoli slyšet, ale naslouchat, dostat se do nitra bytosti a objevit tam věci, které jsou jinak nesdělitelné. K tomu je třeba být velmi vnímaví a dobře se připravovat, nejlépe modlitbou. Nakonec je zapotřebí naslouchat i sobě – v absolutním tichu. Bůh naslouchá zklidněné duši jen v tichu.

Den pro rodinu a manželství

Začátkem července jsme se s mnohými z vás potkali na tzv. Dnech dobré vůle na Velehradě, kde jsme také představili nové číslo našeho newsletteru, věnované rodinné politice, které si můžete přečíst zde: <https://alipro.cz/alipro/co-delame/> Nyní veškerý náš čas soustředíme na přípravu Dne pro rodinu. Znovu upozorňujeme, že letos je až v září **14. 9. od 14 hodin**. Srdečně Vás na něj zveme. I letos mu bude ve stejný den předcházet ekumenické modlitební shromáždění, které pro nás připravují naši přátelé mnoha různých církví. To začíná už **od 12 hodin v refektáři kláštera Emauzy**: <https://alipro.cz/denprorodinu/program/>. Ve 14 hodin pak začne manifestační shromáždění za rodinu a manželství na Palackého náměstí (kousek pod klášterem). Zde přivítáme významné hosty a po té průvodem půjdeme na Kampu, kde bude od 15 hodin připraven zábavný program pro celou rodinu. Oceníme, když na tuto akci pozvete všechny své známé a vyvésíte naše pozvánky, kde to jen jde. Potřebujeme ukázat, že v naší zemi lidé vědí, co je rodina, že každé dítě má svého otce a matku a že potřebujeme prosadit ústavní definici manželství, aby našim dětem toto právo zůstalo zachováno. Budeme také vděční, je-li to ve vašich možnostech, když rozšíříte povědomí o veřejné sbírce, kterou jsme na účely Dne pro rodinu založili, a také na ni přispějete zde: <https://www.darujme.cz/projekt/1201965> Možná jste si všimli, že jsme všechny naše webové stránky www.alipro.cz oblékli do nového kabátu a sjednotili je. Budeme rádi za vaši zpětnou vazbu, jak se vám to líbí a co vám zde třeba ještě chybí. Jsme si vědomi ještě několika nedokonalostí, ale pokrýváme to pouze díky dobrovolníkům, kteří se také musí nějak živit, takže to jde pomalu. Prosíme, abyste se po prázdninách odpočinutí připravili s námi na nové kolo úsilí v prosazení ústavní definice manželství, které nás čeká opět v září. Také bohužel ožívá agenda Istanbulské úmluvy, kterou se nyní rozhodla prosadit a tzv. zlepšit její image na veřejnosti poslankyně a nová vládní zmocněnkyně pro lidská práva Helena Válková. Paní poslankyni se stalo to, co už mnohým před ní, kariéra v „lidskoprávní“ agendě občas přináší oběti zdravému rozumu. Nový překlad sporné věci nesmaže, ty jsou obsaženy už v anglickém originále*, celý problém je v genderovém nazírání na svět, jak na to upozorňuje náš dokument na youtube. Děkujeme za všechnu vaši přízeň, dary, vytrvalost i modlitby.

Se srdečným pozdravem Jana Jochová, Aliance pro rodinu

Návrat ztraceného syna aneb Duchovní cvičení za pochodu

Ve dnech 13. – 19. července se uskutečnilo duchovní cvičení za pochodu organizované mladými z rožmitálské a březnické farnosti. Duchovní stránku putování převzal na svá bedra otec František Žák z Českého Krumlova. Putováním nás provázela kniha Návrat ztraceného syna od Henriho J. M. Nouwena. Tato kniha vypráví o setkání autora s Rembrandtovým obrazem a předkládá autorovy úvahy z rozjímání nad malířovým dílem. Během putování si každý z nás mohl nalézt svoji cestu ke zobrazenému příběhu i popřemýšlet nad svou možnou rolí v něm.

Putování začalo v Bílé Vodě, kde jsme se setkali v sobotu 13. července. Zde nás očekávala sestra Terezie z Institutu Krista Velekněze, aby nás ubytovala v prostorách institutu. Díky laskavosti našich hostitelů jsme ten den večer měli poslední jídlo, které jsme si nemuseli vařit sami. Neděle pro nás znamenala nahodit krosny, dojet do Jeseníku, a pak už jen vzhůru na svahy Rychlebských hor. Nebe nad námi se mračilo tak dlouho, až se nad námi nedaleko klimatických lázní Jeseník řádně rozplakalo. Naštěstí jsme zrovna tou dobou slavili mši svatou pod přístřeškem, a tak jsme nezmokli. O něco méně příjemné bylo osprchování v průběhu přípravy večeře u chaty Pod Smrčníkem. Tady jsme stanovali dokonce s povolením správce objektu.

V pondělí nás Pán obdařil krásným, zprvu poněkud zamračeným, dnem, tedy ideálním počasím pro další stoupaní. Poprvé jsme slavili oblíbenou „pařezovku“ alias mši svatou, kdy nám jako obětní stůl posloužil rozměrný pařez. V okolí obětního stolu jsme se poté naobědvali a po prvním denním povídání i krátce porozjímali. Druhé povídání nás očekávalo večer. Pondělí pro nás bylo významné i tím, že jsme dosáhli nejvyššího vrcholu naší trasy, Smrku, který je se svou výškou 1 126 metrů nad mořem nejvyšším vrcholem Rychlebských hor. K našemu nezměrnému zklamání vrchol neskýtal žádný výhled. Byly na něm jen smrky a borůvky.

Úterní den se v mnohém podobal tomu předchozímu. Putovali jsme, slavili mši svatou, rozjímali nad knihou a putovali. Mši svatou jsme tentokrát slavili na okraji skály s úchvatným výhledem na okolní kopce. Od tohoto dne se však kopce na naší trase stále snižovaly. Tábořiště nedaleko skautského tábora nadchlo nejen skautskou duší našeho doprovázejícího kněze. Prosluněné louky s bohatým společenstvím květin a motýlů potěšily pro změnu přítomné biology, zaujaly nás také informace o zaniklé sudetské osadě Hraníčky.

Středeční mši svatou jsme slavili ještě v místě nočního táboření. Malý hájek totiž ukrýval nejen dostatečně rovný plácek a památník zaniklé osady, ale i stůl a lavičky. Mohli jsme tak slavit v kruhu kolem obětního stolu s krásným křížem v pozadí. Borůvkové keře nás doprovázely i ve středu. Prostřený stůl Boží se nám tedy staral o potravu duše i těla. Díky příhodně zvolenému místu na první denní rozjímání téměř doslova. Ve výzkumu, zda jsou lepší borůvky české nebo polské, jsme však pokračovali až po rozjímání. Pro úplnost uvádím, že tento výzkum dopadl pro nevhodně zvolenou metodiku nerozhodně.

Cílem střeďeční etapy se stala obec Travná s překrásným kostelem a farou na březích místní říčky. Po domluvě s panem farářem jsme přenocovali na zahradě u fary. Na faře se ten den zabydleli mladí manželé, s nimiž jsme strávili příjemný večer u ohně.

Posledním dnem putování byl čtvrtek. Započali jsme ho mší svatou v místním novogotickém kostele Neposkvrněného početí Panny Marie. Po ní jsme vyrazili na poslední úsek naší pouti. Nedaleko kostela v Travné se nachází kaple P. Marie la Salletské, u které začíná stezka křížové cesty. Lesní křížovou cestu tvoří čtrnáct kapliček s plastickými znázorněními Ježíšovy poslední pouti. Věřím, že i díky krosnám na zádech pro nás bylo tohle malé putování do kopce o trochu autentičtější než „jen“ křížová cesta v kostele. Poslední klesání nám zpestřila Borůvková hora, kde byla rozhledna (a borůvky!) a také příjemné posezení pro naše první povídání. Druhé povídání jsme si vyslechli v cíli našeho putování v Bílé Vodě.

Všechno dobré jednou končí. Ačkoli se to na prvních metrech stoupání zdálo příliš vzdálené, najednou tu byl poslední večer, poslední noc a ranní mše svatá v Institutu Krista Velekněže a cesta domů. Bohu díky za nádherný čas.

Za organizátory Jarka a Petr Blažkovi

Zprávy a oznámení

Modlitba za nový školní rok

Při nedělní mši sv. 1. září budeme s dětmi, studenty a učiteli prosit o Boží požehnaní do nového školního roku.

Přihlášky na náboženství

Na náboženství přihlašujte své děti (od 2. třídy) nejpozději do 6. 9. buď přímo u p. faráře, nebo prostřednictvím školy. Prosím o vyplnění přihlášky i ty rodiče, kteří své děti v náboženství měli, kvůli aktuálnímu datu. Neformální setkání s rodiči a dětmi bude v pátek 6. 9. ve 12,40 hod. ve škole – učebna a hodina výuky budou na místě upřesněny. Vyučování začne v pátek 13.9.

Poutní mše svatá ve Starém Rožmitále

Svátek Povýšení sv. Kříže oslavíme v neděli 15. 9. v 8,30 hod. Při poutní mši sv. také poděkujeme za úrodu. Ten den bude kostelní sbírka na naše bohoslovce. Pamatujme na hmotné potřeby spojené se studiem a přípravou bohoslovců na kněžské povolání.

Farní společenství

Od září se opět bude scházet farní rožmitálské společenství každé liché úterý od 18 hod. v Panském domě, a hvozdňanské společenství od 18 hod. v sudé čtvrtky v Klubovém centru. Vítán je každý, kdo se touží sdílet ve víře, prohlubovat poznání Boha v jeho slově a učit se spontánní modlitbě srdcem.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 2. do 15. září 2019				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	2. 9.		---			
Úterý	3. 9.		---			
Středa	4. 9.		18,00 Za Josefa Částku, otce a d. v o.č. <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	5. 9.			18,00 far. spol.	17,00 mše sv.	
Pátek	6. 9.	10,00 zádušní mše sv. za † Františka Matějku	17,00 Hodina B. milosrdenství svátost smíření, tichá adorace 18,00 volná intence			
Sobota	7. 9.		9,00 Za † Jaromíru Stehlíkovou			20,00 Spol. mladých <i>fara SR</i>
Neděle	8. 9.	8,30 Za dar víry pro děti		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	
Pondělí	9. 9.		---			
Úterý	10. 9.		---			18,00 farní společ. <i>Panský dům</i>
Středa	11. 9.		18,00 Za děti rodu Trčků <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	12. 9.				17,00 mše sv.	
Pátek	13. 9.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	14. 9.	<i>Setkání akolytů na faře v 11 hod.</i>				20,00 Spol. mladých <i>fara SR</i>
Neděle	15. 9.	Slavnost Povýšení sv. Kříže 8,30 Za farnost. / <i>Poděkování za úrodu. Sbirka na bohoslovce</i>		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	

Vtípy

Okolo svátku svátého Jana Nepomuckého na mnohých místech v Čechách chodili lidé v procesích k některé z kapliček zasvěcené tomuto světcí. V jedné vesnici vyšlo takové procesí a předzpěvák začal: „Odkud, Jene, smuten kráčíš?“ „Ale byl jsem si pro petrolej,“ odpověděl muž, který šel naproti nim a náhodou se jmenoval Jan.

Kněz se dostane do skluzu v modlení breviáře, ne a ne to dohnat. Jednou se modlí breviář na zahradě a v tom zafouká silný vítr. Ten mu obrátí listy breviáře o několik stran dopředu. Kněz obrátí oči k nebi a zvolá: „Díky, bez Tebe bych si netroufnul.“

Žena ve středních letech měla infarkt a byla převezena do nemocnice k operaci. Když ležela na operačním stole, uviděla Boha a ptala se ho, jestli je to opravdu její konec. Bůh ji ale uklidnil: „Ne, ještě budeš žít další 43 roky, 2 měsíce a 8 dní.“ Po zotavení se žena rozhodla zůstat ještě v nemocnici a nechala si provést vyhlazení vrásek, liposukci, zvětšení poprsí, bandáž žaludku, změnu barvy vlasů a tak podobně, neboť usoudila, že to ještě stojí za to, když má před sebou ještě tak dlouhý život. Když však po posledním zákroku vycházela z nemocnice a přecházela přes ulici, srazila ji právě přijíždějící sanitka a na místě byla mrtvá. Když v nebi předstoupila před Boha, tak mu vyčítala: „Měla jsem za to, že jsi říkal, že mám ještě dalších 40 let.“ Bůh na to odpověděl: „Já vím, ale promiň – nepoznal jsem tě.“

Student teologie se baví s význačným biblistou. „Bůh zázračně rozdělil Rudé moře a nechal svůj lid projít suchou nohou na druhou stranu,“ povídá student. „Tak to nebylo,“ odpoví biblista. „Nejednalo se o Rudé, ale o Rákosové moře. A to je hluboké jen asi třicet centimetrů. Žádný zázrak se nestal.“ Student se za chvíli vrátí a povídá: „Přeci jenom se stal zázrak. Bůh utopil celé egyptské vojsko ve třiceti centimetrové vodě!“

Lukášek ještě neměl tři roky, ale už chodil s rodiči do kostela. Když jednou viděl, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: „Až umyje nádobí, tak půjdeme domů, vid’.“

Za rabínem přijde mladý Karpeles a ptá se: „Rabbi, mám se oženit?“ „A chceš se ženit?“ „No, nechci.“ „Tak se nežeň.“ „Ale tatík má pro mě lákavou partii.“ „Tak se ožeň.“ „Ale nemá dobrou pověst“ „Tak se nežeň.“ „Ale je moc hezká.“ „Tak se ožeň.“ „Ale její rodina měla pletky s kriminálem.“ „Tak se nežeň.“ „Ale dají jí velké věno.“ „Tak se ožeň.“ „Když já, rabbi, nevím.“ „Tak víš co? Nech se pokřtít.“ „A proč, rabbi? Pomůže to?“ „No hlavně budeš chodit otravovat faráře, a ne mě.“

David Roubíček přestoupil na katolickou víru a výhodně se oženil. Po létech přišel žádat o ruku jejich dcery mladý Eisner. Roubíček ho však odmítl slovy: „To nepřichází v úvahu ze dvou důvodů. Jednak jste Žid a my jsme křesťané, a jednak nemáte peníze a to je u nás Židů to hlavní.“

Anděl měl zjistit, kolik je na světě poctivých lidí. Chodil po New Yorku s baterkou a svítil si. Kolemjdoucí se zeptal, co hledá. „Hledám poctivé lidi.“ „To tady sotva najdeš.“ Chodil tedy s baterkou po Moskvě. I tam se ho ptali. „Hledám poctivé lidi.“ „To tady sotva najdeš.“ Nakonec chodil po Praze se svíčkou. Kolemjdoucí se ptá, proč chodí se svíčkou. „Ale, někdo mi ukradl baterku...“